

“Has d'anar al pas de Déu; no al teu”

Em dius que sí, que estàs fermament decidit a seguir Crist. -Doncs has d'anar al pas de Déu; no al teu! (Forja, 531)

13 de juny

¿Que quin és el fonament de la nostra fidelitat?

-Et diria, en línies generals, que es basa en l'amor de Déu, que fa vèncer tots els obstacles: l'egoisme, la supèrbia, el cansament, la impaciència...

-Un home que estima es trepitja a si mateix; li consta que, fins i tot estimant amb tota la seva ànima, encara no sap estimar prou. (Forja, 532)

En la vida interior, com en l'amor humà, cal ser perseverant.

Sí, has de meditar moltes vegades els mateixos arguments, i insistir-hi fins que descobreixis un nou Mediterrani.

-I com és que no he vist abans això tan clar?, et preguntaràs, sorprès. - Ben senzill, perquè a vegades som com les pedres, que deixen relliscar l'aigua, sense absorbir-ne ni una gota.

-Per això, cal tornar a discórrer sobre les mateixes coses, que no són les mateixes!, per amarar-nos de les benediccions de Déu. (Forja, 540)

Déu no es deixa guanyar en generositat, i -tingues-ho per ben cert!- concedeix la fidelitat a qui se li rendeix.
(Forja, 623)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/has-danar-al-pas-de-deu-no-al-teu/> (06/02/2026)